

РЕШЕНИЕ

№ 572

гр. Търговище, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Б. Д. П.
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530100890 по описа за 2023 година

Производството е по предявен иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът Ю. М. К. от *****, действащ чрез процесуален представител и съдебен адресат адв. А. С. -ТАК, твърди в исковата молба, че на 14.12.2021г. около 23,40ч., в гл. Лозница, при управление на л.а. "Ауди А 6 олроуд" с рег. № ***** по ул. "Дружба" бил спрян от полицейски патрул, направена му била проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Drug test 3000, като резултатът бил положителен за АМР (амфетамини). Излага се, че тъй като ищецът не бил съгласен с показанията на полевия тест, на същия е издаден талон за медицинско изследване № 083651. При проверката ищецът е проверен и за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 с фабр. № ARDN-0057, като уредът отчел 0,00 промила. Сочи се, че доколкото показанията на техническото средство, показало наличие на високорисково наркотично вещество са оспорени от ищеца, била назначена съдебно-химическа токсикологична експертиза на взетите от него проби на кръв и урина. На ищеца била връчена Заповед за задържане за срок от 24 часа № 29633-291/14.12.2021г. по описа на РУ МВР Лозница, но същият е бил задържан в полицейското управление около три часа, след което е освободен, като в заповедта за задържане е посочено основание управление на МПС от лицето след употреба на упойващи и наркотични вещества амфетамин или метамфетамин. Образувано е и ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ Лозница. Посочва се още, че ищецът не е привлечен към наказателна отговорност и не му е налагана мярка за неотклонение, но му е съставен АУАН и временно му е иззето свидетелството за управление на МПС до разрешаване на въпроса за отговорността и въпреки, че не е бил привлечен в

качеството на обвиняем, на ищеца е връчена призовка на 15.12.2021г., с която е призован да се яви пред разследващ полицаи в качеството на обвиняем. Издадена била и Заповед за прилагане на ПАМ № 21-0296-000034/15.12.2021г., с която на ищеца временно е отнето свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 18 месеца. Твърди се, че резултатите от назначената експертиза излезли на 07.04.2023г.- т.е. почти шестнадесет месеца след отнемане на свидетелството за управление на ищеца, като в посочената експертиза № Е-074/07.04.2023г. по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ Лозница, заключението на експерта е, че в предоставената от ищеца кръвна проба, взета на 15.12.2021г. не е открито наличие на наркотични вещества или техни метаболити(вкл. и отрицателен резултат за наличие на амфетамини).Излага се също, че с Постановление от 24.04.2023г. на прокурор в РП Разград наказателното производство по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ Лозница е прекратено поради липса на данни за извършено престъпление, като едва на 12.05.2023г. на ищеца е върнато свидетелството за управление на МПС.Посочва се и обстоятелството, че от ОДМВР Разград е била подадена информация до журналистите в областта за това, че „в гр.Лозница е засечен дрогиран 18 годишен шофьор, за когото е установено, че е от *****.Образувано е досъдебно производство.“При така описаните обстоятелства и като счита, че с неоснователно упражнената върху него принуда като уличено лице, както и с отнемането на свидетелството му за управление на МПС са засегнати правото на ищеца на лична свобода, засегнати са честта и достойнството му, бил е лишен от право да управлява МПС, нарушено е и правото му делото да бъде разгледано и решено в разумен срок, тъй като посочената по-горе химическа експертиза е изготвена след повече от една година, а именно-шестнадесет месеца след проверката.Като излага подробни съображения относно претърпените неимуществени и имуществени вреди(изразяващи се в невъзможност за се възползва от участие в курс за тракторист), ищецът приема че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски за обезвреда на причинените му неимуществени вреди в размер на 2500лв. и имуществени такива в размер на 350лв.(пазарна цена на курс за тракторист), претендира законната лихва от датата на постановлението за прекратяване на нак. производство-24.04.2023г. и разноските по делото.В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца адв.А. С.-ТАК е направила изявление за оттегляне на претенцията за имуществени вреди в размер на 350лв., като съдът е прекратил производството в тази част, на осн. чл. 232 от ГПК.

В срока и по реда на чл.131, ал.1 от ГПК, в писмен отговор от ответника чрез ***** М. К., предявените иски се оспорват изцяло, като неоснователни. Излага се, че не са налице предпоставките по чл. 2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ, като се излагат подробни съображения; сочи се още, че всички претендирани вреди са в резултат от действия на трето за спора лице, а именно-МВР, които действия не са били разпоредени от ответника.Излага, че досъдебното производство е образувано при условията на чл. 212,ал.2 от НПК за извършено престъпление по чл. 343б,ал.3 от НК без да бъде посочено лице, срещу което е образувано производството, доколкото в тази хипотеза не са нужни данни относно извършителя, а в досъдебното производство ищецът не е бил привлечен като обвиняем,

липсват каквито и да е действия по разследване срещу лицето или в негово присъствие.Позовава се на практиката на ЕСПЧ, съобр. която лицето, срещу което е образувано досъдебно производство търпи вреди от момента на привличането му в качеството на обвиняем и предявяване на обвинението; позовава се на Решение от 15.07.2005г. по делото „Асенов срещу България“ и решение от 01.12.2005г. по делото „Попов срещу България“; излага се, че действията на служителите на МВР не са разпоредени от прокурор, дори не са били известни на прокуратурата, липсват и данни информацията за случая да е изнесена от ответника, като при това, в същата липсват имена, дори инициали; оспорва се и размерът на претенцията за обезщетение за неимуществени вреди като завишен; иска се отхвърляне на претенциите изцяло. В съдебно заседание процесуалният представител на ответника ***** К.-***** излага допълнителни подробни съображения за неоснователността на предявения иск за обезвреда на неимуществени вреди в размер на 2500лв., като пледира за отхвърлянето му.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от представените писмени доказателства по делото, със Заповед за задържане за срок от 24 часа № 29633-291/14.12.2021г. по описа на РУ МВР Лозница, ищецът е задържан за срок от 24 часа на осн. чл. 72,ал.1,т.1 от ЗМВР като в същата е посочено, че ищецът е управлявал МПС след употреба на упойващи и наркотични вещества, амфетамини или метамфетамини; образувано е ДП № 296-ЗН-191/14.12.2021г. по чл. 343б,л.2 от НК, която заповед е връчена на ищеца и в същата е отразено, че на 15.12.2021г. лицето е освободено.От Заповед за прилагане на ПАМ № 21-0296-000034/15.12.2021г., изд. от Началника на РУ към ОДМВР Разград се установява, че въз основа на съставен АУАН № Д203973/14.12.2021г. против ищеца Ю. М. К. с ЕГН ***** от ***** СУМПС № *****, за това, че на 14.12.2021г. около 23,40ч. по ул.Дружба в гр.Лозница управлява л.а.“Ауди А6 олроуд с рег.№ *****, като при извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Drug test 3000, същото реагира положително на АМР(амфетамин) и тъй като К. не се съгласил с показанията на техническото средство, му е издаден талон за мед. изследване № 083651.Водачът е изпробван и за употреба на алкохол с техническо средство АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР 7510 с фабр.№ ARDN-0057, като уредът отчете 0 промила.Прието е, че ищецът виновно е нарушил чл.5,ал.3,т.1,пр.2 от ЗДвП, поради което и на осн. чл. 22 от ЗАНН на ищеца е наложена ПАМ по чл. 171,т.1,б.“б“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като заповедта е получена от ищеца на 12.01.2022г. и няма данни да е обжалвана.От призовка за явяване в качеството на обвиняем, получена от ищеца на 15.12.2021г. е видно, че същият е призован да се яви на 20.12.2021г. при разследващ полицай за извършване на следните процесуални действия:предявяване на постановление за привличане в качеството на обвиняем, разпит и предявяване на материалите по разследването.От заключението по Съдебно-химическа експертиза № Е-074/07.04.2023г. по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР

гр.Лозница, изготвена от ***** от ВМА МБАЛ Варна се установява, че същата е възложена с постановление на разследващ полицай от РУ Лозница със задача вещото лице да отговори има ли наличие на наркотични или упойващи вещества или техни аналози в кръвта и урината иззети от Ю. М. К. с ЕГН ***** от ***** и ако да, какви и в каква концентрация. Заключение е , че в предоставената биологична проба(кръв) иззета на 15.12.2021г. в 00,45ч. от лицето Ю. М. К. с ЕГН ***** не се откри наличие на наркотични вещества или техни метаболити(в т.ч. категорично отрицателен резултат за амфетамин), което се установи чрез имунохимичен скрининг и се доказва по надлежния ред посредством газ-хроматографски анализ.От Постановление за прекратяване на наказателното производство от 24.04.2023г. на прокурор при РП Разград се установява, че със същото е прекратено наказателното производство по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, вх.№ 3711/2021г. по описа на РП Разград.Представени са и извадки на хартиен носител от интернет сайтове, от които е видно, че е дадена гласност на инцидента с ищеца, като от пресцентъра на ОДМВР Разград е съобщено, че л.а. „АУДИ А 6 е спрян около 22ч. на 14.12.2021г. в гр.Лозница и в хода на проверката е установено, че 18-годишният водач от ***** шофира след употреба на дрога.Пробата му реагира положително на амфетамин;издаден е талон за мед. изследване“.; приложени са и други публикации със сходно съдържание.От приложения трудов договор № 21/31.01.2023г., сключен между ИМ БАУ ЕООД, гр.Оряховец и ищеца, се установява, че същият работи по трудово правоотношение в посоченото дружество , като договорът е сключен със срок за изпитване.По делото е приложено и копие на ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, като видно от писмо рег.№ 37177/15.12.2021г., изпратено от ОДМВР Разград до РП Разград, в същото на осн. чл. 212,ал.3 от НПК, разследващият е уведомил прокуратурата за започналото ДП 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, а от писмо от РП Разград до ОДМВР Разград се установява, че е определен прокурор, наблюдаващ разследването по посоченото ДП.Приложени са и протоколи за разпит на свидетели, АУАН № 203973/14.12.2021г., съставен на ищеца, призовка за явяването му в качеството на обвиняем по посоченото ДП, както и посочената по-горе заповед за задържането му, вкл. протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози от 14.12.2021г., както и постановлението за назначаване на СМЕ, както и самото заключение по тази експертиза.Преписката съдържа и няколко постановления на наблюдаващия прокурор по искания да удължаване срока на разследване, с оглед забавяне на изготвяне на заключението по назначената СМЕ, като срокът е удължаван неколкократно и с постановление 20.02.2023г. на наблюдаващия прокурор е указано на водещия разследването за изиска от вещото лице при ВМА Варна информация за причините за неизготвянето на заключението в срок и прогнозен срок за представяне на същото. От Постановление от 24.04.2023г. на прокурор в РП Разград е видно, че наказателното производство по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ Лозница е прекратено поради липса на данни за извършено престъпление, потвърдено с Постановление от 20.07.2023г. на ОП Разград.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на св.А. М. К., която твърди, че ищецът е скромн младеж и никога не е употребявал наркотици, а когато бил

спрян за проверка и техническото средство показало положителен резултат за наркотични вещества, той отказал и поискал кръвна проба.Твърди, че докато излязат резултатите от тази проба, брат ѝ бил силно притеснен и изпитвал срам, като в началото още бил ученик и учителите започнали да го гледат като употребяващ наркотици; изпитвал срам и от хората, тъй като по новинарски сайтове съобщили номера на автомобила му и населеното място на ищеца и така всички в селото разбрали, че случаят със заловен водач, употребил наркотици касае него.Твърди още, че след завършване на училище, ищецът имал няколко предложения за работа, които не могъл да приеме, тъй като нямал свидетелство за управление на МПС, като се наложило да се премести в друг град и да наеме квартира, въпреки, че пак му било трудно.Излага, че в момента ищецът живее и работи в гр.София, но поддържа, че през цялото време от инцидента и до излизане на резултатите от кръвната проба след година и половина, брат ѝ изпитвал срам от хората и притеснения от това, че са го смятали за наркоман.Съдът, преценявайки свидетелските показания съобр. изискванията по чл. 172 от ГПК и отчитайки родството на свидетелката с ищеца приема, че следва да кредитира показанията ѝ изцяло, като логични и непротиворечиви, дадени от лице, което е имало непосредствени впечатления от състоянието на ищеца през този период от време.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи: Предявеният иск е с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от досъдебно производство, образувано за престъпление по чл. 343 б, ал. 3 НК за това, че на 14.12.2021г. около 23,40ч., в гр.Лозница ищецът управлявал л.а.“Ауди А 6 олроуд“ с рег.№ ***** след употреба на упойващи и наркотични вещества амфетамин или метамфетамин, установено с техническо средство Drug test 3000, прекратено с влязло в сила постановление от 24.04.2023г. на прокурор в РП Разград поради това, че не е налице престъпление. От събраните писмени доказателства е установено, че срещу ищеца е образувано наказателно производство в условията на чл.212, ал.2 от НПК, т.е със съставяне на протокола за първото действие по разследване и без необходимост да се посочи лицето, извършило престъплението, а в досъдебното производство ищецът не е бил привлечен като обвиняем, липсват каквито и да е действия по разследване срещу него или в негово присъствие. По тези обстоятелства и страните не спорят, но съдът приема, че в случая горепосочените обстоятелства са без значение за ангажиране на отговорността на Държавата за вреди в хипотезата на прекратено наказателно производство поради това, че деянието не е престъпление, тъй като начинът, по който е описан съставът на престъплението по чл. 343 б, ал. 3 НК в постановлението за образуване на досъдебно производство – с посочване на времето, мястото и конкретното деяние, не оставят никакво съмнение, че именно срещу ищеца като автор на престъплението е заведено досъдебното производство, при което следва да се приеме, че процесното наказателно производство е водено за конкретно престъпление и срещу конкретно лице, а именно – ищеца, поради което въпреки, че последният не е бил привлечен като обвиняем, има право на обезщетение по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ при осъществяването на прекратяване на производството поради липсата на престъпление. Доколкото от момента на проверката на

полицейските органи, установила фалшиво положителната проба за наркотици при ищеца (14.12.2021 г.) с техническо средство, когато е издаден АУАН и временно му е отнето свидетелството за управление на МВР, а ищецът е задържан за 24 часа и му е връчена и призовка за явяване на разпит в качеството си на обвиняем, ищецът е узнал за воденото досъдебно производство, което знание през цялото течение на досъдебното производство е установено и с гласните доказателства в процеса, следва да се приеме, че 14.12.2021 г. е началният момент, от който увреденият може да претендира вреди по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ. За неоснователни приема съдът доводите на представителя на прокуратурата за това, че на органите на прокуратурата дори не са били известни действията на полицейските органи, тъй като, видно от съдържанието на ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, от писмо рег.№ 37177/15.12.2021г., изпратено от ОДМВР Разград до РП Разград, в същото на осн. чл. 212,ал.3 от НПК, разследващият е уведомил прокуратурата за започналото ДП 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, а от писмо от РП Разград до ОДМВР Разград се установява, че е определен прокурор, наблюдаващ разследването по посоченото ДП. Относно основното възражение на представителя на ответника за това, че не са налице предпоставките по чл. 2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ, доколкото всички претендирани вреди са в резултат от действия на трето за спора лице, а именно-МВР, които действия не са били разпоредени от ответника, съдът приема следното: По въпроса за ангажирането на отговорността на Държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за водено досъдебно производство, по което не е повдигнато обвинение в престъпление, макар да са извършвани процесуални действия (разпит на свидетели, приемане на писмени доказателства и на заключение на медицинска експертиза) и ищецът да не е имал качеството обвиняем и дори да не е участвал в друго качество в това наказателно производство, когато то е прекратено поради липса на престъпление, е формирана практика на ВКС по реда на чл. 290 ГПК, напр.: решение № 341 от 05.10.2011 г. на ВКС по гр. дело № 1310/2011 г., IV г. о., ГК решение № 187/13.06.2012 г. по гр. д. № 1215/2011 г. на III г. о. и решение № 425/01.12.2015 г. по гр. д. № 3143/2015 г. на IV г. о., както и в решение № 353/06.11.2015 г. по гр. дело № 892/2015 г. на IV г. о. и решение № 397/26.11.2015 г. по гр. дело № 6047/2013 г. на IV г. о. Според същата употребеният в чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ израз "обвинение в извършване на престъпление" следва да се тълкува в по-широк смисъл за нуждите на специалния деликт, а не в тесния му наказателно-процесуален смисъл. При прекратяване на наказателно производство поради липса на доказателства за извършено престъпление е осъществена хипотезата на чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, макар и да не е повдигнато обвинение и уличеното лице да не е привлечено в качеството на обвиняем. Когато досъдебното наказателно производство е образувано срещу неизвестен извършител при достатъчно данни за извършено конкретно престъпно деяние, уличеният търпи вреди от наказателното преследване, ако той е бил единственото лице, което е могло да извърши престъпното деяние. В тези случаи ищецът търпи вредите от наказателното преследване от момента, в който е узнал за образуваното наказателно производство. В същия смисъл е решение № 35 от 16.02.2016 г. на ВКС по гр. дело № 5215/2015 г., III г. о., ГК , както и посоченото и от ищцовата страна решение № 50084 от 30.05.2023 г. на ВКС по гр. д. № 1961/2022 г., III г. о.,

ГК, в което е дадено същото разрешение, а именно- Прокуратурата на РБ отговаря по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ за неимуществените вреди, причинени от наложените принудителни мерки- "задържане за 24 часа" по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР и "временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността" по чл. 171, ал. 1, т. 1, б. "б" ЗДвП, при образувано наказателно производство по чл. 343"б", ал. 3 НК, което е прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление, без да е повдигнато обвинение. Това е така, защото искът по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ е деликтен иск за вреди от неоснователно упражнена принуда при или по повод на повдигнато обвинение. Образуването на наказателно производство, както и действията по разследване срещу уличено лице са предварителни и подготвителни действия за събиране на доказателства за вината на уличения и за повдигане на обвинение (чл. 215 и [чл. 219 НПК](#)). Предварителните действия са свързани с упражняване на държавна принуда и когато са неоснователни - причиняват вреди. По правната си същност искът за вреди от тези действия, дори когато не се е стигнало до повдигане на обвинение, е същият иск по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, тъй като неоснователно е осъществена принуда във връзка с бъдещо повдигане на обвинение. Разликата в двата случая е в количеството на упражнената принуда, защото не е повдигнато обвинение, но правилото е, че който може по голямото, може и по- малкото. Следователно за неоснователно упражнената принуда срещу уличеното лице, дори когато не е повдигнато обвинение, а наказателното производство е прекратено поради липса на доказателства, ПРБ ще носи отговорност по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ. Това е частен случай, който се включва в общата хипотеза на правната норма. Неоснователно упражнената принуда в този случай ще обхваща мерките срещу уличеното лице, за които образуваното наказателно производство е необходимо и достатъчно условие за осъществяването им, например- мерки за процесуална принуда срещу уличеното лице, както и принудителните административни мерки (ПАМ). В случая на ищеца е отнето СУМПС със Заповед за прилагане на ПАМ № 21-0296-000034/15.12.2021г., изд. от Началника на РУ към ОДМВР Разград въз основа на посочения по-горе АУАН № Д203973/14.12.2021г., като СУМПС му е върнато чак на 12.05.2023г., при което вредите, които е търпял ищецът са с продължителност от 16 месеца, срок надхвърлящ разумния такъв, поради което съдът приема, че претенцията е доказана по основание. Относно размерът на вредите, съдът приема следното: Установено от доказателствата по делото е обстоятелството, че задържането на ищеца на 14.12.2021г. е станал обществено достояние чрез средствата за информация, като макар да не е било съобщено името на ищеца, то посочването на възрастта му и марката на автомобила, както и населеното място, в което живее, са били достатъчни, за да се разбере кое точно е било задържаното лице, управлявало автомобил след употреба на наркотици. От гласните доказателства е установено, че ищецът е изпитвал срам и притеснения поради промененото отношение към него както от учителите му, така и от хората в селото, които го считали за наркоман, като тези негови притеснения са продължили до прекратяването на наказателното производство. Имал е проблеми и с намирането на работа, тъй като не е разполагал със СУМПС. Наред с това следва да се отчете, че по време на цялото наказателно производство лицето изпитва неудобство, чувства се унижено и несигурно, накарняват се моралните и

нравствените ценности у личността, както и социалното му общуване (в този смисъл Решение № 480 от 23.04.2013 г. по гр. д. № 85/2012 г. на ВКС, Решение № 434 от 25.11.2015 г. по гр. д. № 2934/2015 г. на ВКС, Решение № 113 от 17.09.2018 г. по гр. д. № 1603/2017 г. на ВКС). Относно размерът на обезщетението за неимуществени вреди следва да се вземе предвид, че престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК, за което е водено наказателното производство срещу ищеца, не се квалифицира като тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, но срокът на наказателното производство от 16 месеца надхвърля разумния такъв. С оглед на това, съдът следва да съобрази разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, според която размерът на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде съобразен с критерия за справедливост. В Постановление № 4 от 23. XII. 1968 г. на Пленума на ВС е указано, че справедливостта не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективните данни, установени по делото - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет, възраст на увредения, общественото и социално положение. В този смисъл с решение № 123/23.06.2013 г. по гр. дело № 254/14 г. на ВКС, III г.о., постановено за уеднаквяване практиката на съдилищата по релевантния за спора материалноправен въпрос като с него е прието, че моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им, и че не е пряка проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди като се обсъдят всички наведени доводи и обстоятелства, обосноваващи по-нисък размер на обезщетение. При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественно-икономически условия на живот. Отчитайки посочената съдебна практика и след съвкупна преценка на конкретните обстоятелства, установени по делото, а именно, че незаконното обвинение и срокът на производството безспорно са се отразили негативно върху психиката на ищеца, върху отношенията му с хората от обкръжението му, които са в пряка причинно-следствена връзка с разследването, съдът намира, че обезщетение в размер на 2500 лв. се явява справедливо по смисъла на чл. 52 от ЗЗД и ще репарира в достатъчна степен претърпените от ищеца неимуществени вреди вследствие на неоснователно воденото срещу него наказателно производство, от които 1500лв. за неимуществените вреди и 1000лв. обезщетение за неразумен срок на производството, обуславящо основателността на претенцията и в предявения размер и уважаването ѝ, ведно със законната лихва от 24.04.2023г.(датата на прекратяване на нак. производство) до изплащане на задължението, на осн. чл. 2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ и чл. 86,ал.1 от ЗЗД.

С оглед изхода от спора, ответникът следва да заплати на ищеца разноските по делото, които съобр. представения списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 10лв. внесена държавна такса и 700лв. платено адвокатско възнаграждение, или общо 710лв., на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр.София, бул.“Витоша“ № 2 да заплати на Ю. М. К. с ЕГН ***** от ***** *****, действащ чрез процесуален представител адв.А. С.-ТАК обезщетение в размер на 2500 лв., от която 1500лв. за неимуществени вреди и 1000лв. обезщетение за неразумен срок на производството по ДП № 296-ЗМ-191/2021г. по описа на РУ МВР гр.Лозница, **на осн. чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ**, ведно със законната лихва, считано от 24.04.2023 год. до окончателното изплащане на задължението, **на осн. чл. 86,ал.1 от ГПК**.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр.София, бул.“Витоша“ № 2 да заплати на Ю. М. К. с ЕГН ***** от ***** *****, действащ чрез процесуален представител адв.А. С.-ТАК разноските по делото в размер на 710лв., **на осн. чл. 78,ал.1, от ГПК**.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____